

Gideon Levy: Izrael je v šoku, což je odporný projev pokrytectví

- CZ24 News | 14. srpna 2020

IZRAEL/LIBANON: Oficiálně Izrael uvedl, jak je šokován neštěstím, které 5. srpna postihlo jeho souseda, Libanon. Téměř každý předstíral smutek. Pouze jediný Richard Silverstein, který píše do blogu Tikkun Olam, obvinil Izrael z toho, že tuto katastrofu způsobil. Opomineme-li Moše Feiglina a několik dalších rasistů, nikdo nad tím neprojevoval ďábelskou radost. Naštěstí bývalý mluvčí izraelské armády Avi Benajahu si s Feiglinem poradil: „S takovými výroky nepatříte k židovskému lidu,“ prohlásil Benajahu, muž s židovskou morálkou, a poskvrna národa tak byla odstraněna. Benajahu má pravdu: Židovský stát nikdy takové katastrofy nezpůsobil, a když jeho nepřátelé padli, nikdy kvůli tomu nejásal. Izraelské obranné síly, jejichž mluvčím byl Benajahu, nikdy nezpůsobily takovou zkázu a destrukci, rozhodně ne v Libanonu, ani Bejrútu. Co mají Izraelské obranné síly (IDF) společného se zničením infrastruktury? S explozí v bejrútském přístavu? Proč by nejmorálnější armáda na světě měla co do činění s bombardováním zalidněných center? A tak lídři Izraele neprodleně nabídli pomoc této postižené zemi cedrů. Jde o typické židovské a izraelské gesto, lidské, ušlechtilé, dojmající k slzám.

Pravda, izraelské letectvo ohrnuje nos nad libanonskou suverenitou a létá v jeho vzdušném prostoru, jako by to byl jejich vlastní prostor. Je pravda, že Izrael zničil Libanon dvakrát ve válce, ale kdo by to počítal. Izraelský prezident projevil libanonskému lidu soustrast, premiér a ministři zahraničních věcí a obrany uvedli, že „nařídili, aby byla Libanonu nabídnuta humanitární a lékařská pomoc“.

Jako by veškerá tato dobročinnost nestačila, starosta Tel Avivu nařídil, aby byla budova městského úřadu osvětlena barvami libanonské vlajky. Nenalézám slova. Veškerá nenávist z minulosti byla odložena stranou, Izrael je nyní přítel, který pomáhá trpícímu sousedovi. Možná to bylo kvůli svátku lásky (Tu B'Av), který připadl na včerejšek. Ale i přes to všechno je tu vágní vzpomínka, která kazí představu, jak jsme krásná parta, a jak moc se máme rádi.

Nebyl to náhodou stejný ministr obrany, který před-minulý týden vyhrožoval tomu stejnému Libanonu zničením infrastruktury? Nepohrozil Libanonu také premiér? A jak vypadá zničená infrastruktura v Libanonu? Přesně tak, jak jsme to viděli v Libanonu v úterý. Zvuk hromu otřásl městem, nad nímž se valil černý kouř, jen zkáza a destrukce, při níž byla prolita krev občanů, 4 000 zraněných osob muselo do nemocnice, jak s hrůzou popsala velvyslankyně jedné evropské země v Bejrútu, která dříve pracovala v Izraeli. Byla zraněna v úterý při výbuchu, a utrpěla šok.

Polovina Izraele a celý generální štáb IDF znají nazpaměť uznávanou vojenskou doktrínu Dahíja. Každý druhý politik vyhrožoval, že ji uskuteční. To je izraelský jazyk s Libanonom a Gazou. To je doktrína, jejímž zastáncem byl Izraelec Carl von Clausewitz, bývalý náčelník štábu Gadi Eisenkot, současná naděje izraelské levice, když byl ještě šéfem Severního velení.

A co je tato sofistikovaná doktrína? Je to použití neúměrné, nespoutané síly proti infrastruktuře, zasetí destrukce a prolití co nejvíce krve. „Srovnání se zemí“ – dát nepříteli lekci „jednou provždy“. Izraelské obranné síly to v minulosti zkusily více než jednou, v Libanonu a Gaze, a byl to závrtný příběh o úspěchu. Vypadá to stejně tak, jako v Bejrútu v úterý.

Neuplynul ani týden od doby, kdy Izrael vyhrožoval zničením infrastruktury v Libanonu, pokud se Hizballáh odváží pomstít být jediného zabitého bojovníka ze svých řad během malé vojenské akce na hranici. Ničitel Izrael se nyní stává Izraelem milosrdným. Přijali byste humanitární pomoc od takové země? Může existovat ještě odpornější projev pokrytectví?

Když Izrael zničil čtvrť Dahíje a další části Bejrútu (tj. izraelský nálet v roce 2006, kdy byla zasažena především Dahíje, v níž se nacházela základna Hizballáhu, pozn. překl.), budova městského úřadu v Tel Avivu nebyla osvětlena barvami libanonské vlajky. Když Izrael zabil v Gaze tisíce nevinných žen a dětí, starců i mladých lidí během zločineckých operací Lité olovo a Ochranné ostří, budova městského úřadu nebyla osvětlena v barvách palestinské vlajky. Ale ve středu jsme byli všichni tak humánní, na chvíli jsme uctili Libanon. Až do zničení příští Dahíje.

Gideon Levy

Překlad: zvedavec.org